

(DK) Yoko Ono Transmission
KUNSTHAL CHARLOTTENBORG
13 Okt 2017 - 18 Feb 2018

(BORD 1) Et udvalg af Yoko Onos tidlige værker. New York, Tokyo og Kyoto.

NEW YORK, 1961

Efter en tre-personers koncert ved Village Gate og en soludstilling på George Maciunas' AG Gallery opførte Yoko Ono sin egen debutperformance i New York på Carnegie Recital Hall. Hendes debut var radikalt konceptuel, og hun inviterede andre kunstnere til at performe sammen med hende. Allerede ved debuten var Yoko Onos kunstneriske ideer om instruktioner, publikumsinddragelse og ønsket om at sprede sine værker til et større publikum til stede.

YOKO ONO & FLUXUS

Yoko Ono havde stor indflydelse på Fluxus-bevægelsen og dens grundlægger, George Maciunas, som beundrede Yoko Onos konceptuelle kunst og tanker om publikumsinddragelse. Fluxus var et netværk af internationale, radikale kunstnere i begyndelsen af 1960'erne. Yoko Ono optrådte til Fluxus-koncerter og udgav værker gennem Fluxus. Det grafiske monogram ("Homage to Yoko Ono", 1962) danner Yoko Onos navn og er Maciunas hyldest til hende.

TOKYO & KYOTO, 1962/1964

I Tokyo afholdt Yoko Ono en radikal koncert i stil med debuten i New York. Hun skabte også en udstilling med instruktioner til malerier, som publikum kunne deltage i eller gøre færdige i deres bevidsthed.

ON INSOUND

Et tidligt instruktionsværk, hvor Yoko Ono guider publikum til at udføre et konceptuelt kunstværk. Værket blev præsenteret sammen med andre radikale værker, inklusiv "Cut Piece", på hendes koncert i Kyoto i 1964. Yoko Ono udfordrer ideen om, at kunstneren selv skal skabe værket. For hende er det konceptet, den kunstneriske idé, der er væsentlig. Hendes daværende mand, Toshi Ichiyonagi, skrev Yoko Onos instruktioner til malerierne ned på papir for at fjerne hendes håndskrift fra værket, og hun lod det være op til andre at udføre ideerne i deres hoveder. Disse blev udstillet på Sogetsu Art Center i 1962. Yoko Onos kunstneriske instruktioner er også det gennemgående koncept i "Grapefruit", som hun udgav den 4. juli 1964 i Tokyo.

NEW YORK, 1965/1966

I 1965 afholdt Yoko Ono en ny koncert på Carnegie Recital Hall i New York. Her optrådte hun med sin berømte performance "Cut Piece", hvor hun sad på scenen og inviterede publikum til at komme op og klippe et stykke af hendes tøj.

JUDSON GALLERY, NEW YORK, 1966

Galleriet blev oprindeligt grundlagt af en præst, der inviterede en række af tidens beat-poeter og kunstnere som Claes Oldenburg, Jim Dine, Tom Wesselmann, Allan Karpow, Dan Flavin og Allison Knowles til at udstille og drive galleriet. Jon Hendricks, der er medkurator af udstillingen på Kunsthall Charlottenborg, genåbnede galleriet i 1966 som en del af sin militærnægtertjeneste. Her stod han bag udstillingen The Stone med deltagelse af Yoko Ono og andre kunstnere.

På The Stone skulle publikum tage deres sko af og udfylde Onos spørgeskema, inden de gik ind. Samtidig fik de udleveret en pose, de skulle tage over kroppen, inden de fik adgang til udstillingens miljø, som var en stor installation. The Stone inkluderede blandt andet Yoko Onos "Single Word Pieces". Hun har senere brugt en række ideer fra udstillingen i andre installationer og udstillinger.

SALES LIST, 1965 & TO THE WESLEYAN PEOPLE (WHO ATTENDED THE MEETING), 1966

Yoko Ono Prislister og teksten "To The Wesleyan People (who attended the meeting)"

blev begge udgivet i forbindelse med The Stone og er senere genudgivet i Yoko Onos "Grapefruit". Værkerne på prislisten kunne købes, men med de mange konceptuelle værker og meget varierende priser udfordrede Yoko Ono samtidig salget af mere traditionelle kunstværker i gallerier. Senere skabte Yoko Ono også "Is Real Gallery" - et konceptuelt galleri, der udelukkende eksisterede i publikums hoved.

(BORD 2) Et udvalg af Yoko Onos tidlige værker. London.

DIAS AFRICA CENTER / INDICA GALLERY LONDON, 1966

Yoko Ono blev inviteret til at deltage i DIAS (Destruction In Art Symposium) og optræde to aftener på Africa Center i London. Efterfølgende blev hun inviteret til at udstille på the INDICA Gallery i London, hvor hun bl.a. udstillede "Unfinished Paintings and Objects by Yoko Ono". Her udviklede ideen om det ufærdige værk "Unfinished" sig, som også senere blev brugt i bl.a. "Unfinished Music". Det var også på denne udstilling, at hun skabte "Yes Painting", og første gang hun udstillede værket "All White Chess". Der indgik desuden en række værker med reference til den seksuelle revolution i udstillingen, bl.a. et værk kaldet "Revolution", der bestod af et pessar, et kondom og p-piller. Den originale plakat til udstillingen blev udstillet ved siden af det originale udstillingskatalog. Teksten på plakaten kunne udelukkende læses, hvis publikum foldede den. Denne udstilling skabte stor opmærksomhed.

JOHN LENNON

Det var i forbindelse med hendes udstilling på INDICA, at Yoko Ono mødte John Lennon. Han har senere forklaret, at han blev betaget af Yoko Ono, så snart han så "Yes Painting". Det positive budskab talte direkte til ham. John Lennon henvendte sig til Yoko Ono og bad om lov til at slå et søm i væggen som del af "Painting to Hammer A Nail", som var et andet værk på udstillingen. Yoko Ono svarede, at det kostede 6 shillings at slå et søm i, og da han ikke havde penge på sig, svarede John Lennon, "I will hammer in an imaginary nail then...". Dermed forstod begge, at et særligt kunstnerisk fælleskab var etableret mellem dem. John Lennon og Yoko Ono begyndte derefter at skabe en række fælles værker, bl.a. Air Bottles til Half-a-Wind Show på Lisson Gallery.

LISSEON GALLERY LONDON, 1967

Den udstillede tekst er fra Half-a-Wind Show på Lisson Gallery i 1967. Teksten forklarer Yoko Onos ideer med udstillingen og hendes kunstneriske filosofi generelt. Samme år opførte hun "Music of the Mind" på Saville Theatre, hvor hun også viste filmen "Film No. 4" på herretoilettet.

LION WRAPPING EVENT ON TRAFALGAR SQUARE, 1967

Løven er symbolet på Englands imperium. Uden tilladelse lykkedes det Yoko Ono at dække skulpturen til.

DO IT YOURSELF DANCE PIECE / LETTERS BY YOKO ONO, 1966/1967

"do it yourself dance piece" og "Letters by Yoko Ono" er tidlige eksempler på, hvordan Yoko Ono indrykkede sine konceptuelle værker direkte på annoncesiderne i magasiner.

(BORD 3) MULTIPLES & EDITIONS

Multiples kan beskrives som masseproduceret kunst. Ideen med at udgive multiples var at få kunsten ud til flest mulige, da multiples som alt andet masseproduceret er billigere end unika kunst. Nogle af Yoko Onos multiples kostede ned til 25 cent og mindre. Yoko Ono skaber stadig multiples i dag, som kan erhverves til meget rimelige priser.

THIS IS NOT HERE, 1971

Udstillingen This Is Not Here på Everson Museum Syracuse, New York i 1971 var Yoko Onos

første retrospektive soloudstilling, hvor hun dog inviterede John Lennon med som "guest artist". Til værket "Water Event" inviterede hun desuden en række andre kunstnere til at deltage, bl.a. danske Eric Andersen og Per Kirkeby, der skabte beholdere, som Yoko Ono tilførte konceptuelt vand. Hun bestilte også Fluxus-kunstneren George Maciunas til at udføre en del af udstillingen. Han stod desuden for at samle "Everson Catalogue Box", som var udstillet. Ideen med boksen var, at den i sig selv skulle betragtes som en retrospektiv udstilling, og den indeholdt derfor en række både gamle og nye værker af Yoko Ono og "guest artist" John Lennon.

COLOR - FLY - SKY, 1992

En række af Yoko Onos kunstkataloger er udformet som multiples og små kunstværker i sig selv. Det gælder f.eks. kataloget til udstillingen Color - Fly - Sky fra 1992 på Museet for Samtidskunst i Roskilde. Til udstillingen blev der ved siden af kataloget udgivet værket "A Key to open a Faded Memory", som er en signeret edition i 40 eksemplarer lavet særligt til museet.

DOT DRAWINGS, 1995

Edition udgivet i Japan med en række prints af Yoko Onos tuschtegninger med titlen "Franklin Summer".

IMAGINE PEACE, 2007

Boksen er udgivet som katalog til udstillingen Imagine Peace på The University of Akron og indeholder en række multiples af Yoko Ono.

DREAM, 2009

Fondazione Bennotto udstillede Yoko Onos "DREAM"-billboards over hele Norditalien under Venedig Biennalen i 2009, hvor hun også modtog Den Gyldne Løve. Sammen med udstillingen af billboards udgav de editionen "DREAM" med affotografering af værkerne ude i byrummet.

(BORD 4) GRAPEFRUIT

GRAPEFRUIT, 1964

I forlængelse af at forsøge at fjerne sig selv fra værket arbejdede Yoko Ono på en bog med instruktioner, som blev skrevet på skrivemaskine. Disse "Typescripts for Grapefruit" er udstillet på væggen. "Grapefruit" var den foreløbige kulmination på hendes udvikling af konceptkunst, da Yoko Ono udgav den. Yoko Ono sendte oprindeligt instruktionerne til en Fluxus Edition til George Maciunas, som dog aldrig blev udgivet af Fluxus. Yoko Ono valgte i stedet selv at udgive "Grapefruit" i Japan den 4. juni 1964. Førsteudgaven blev trykt i mindre end 500 kopier. I 1970 genudgav et stort amerikansk forlag "Grapefruit" i en ny såkaldt First Edition, som indeholder både originalt og nyt materiale. "Grapefruit" er oversat til mange sprog, og den er blandt de mest publicerede kunstnerbøger i verden og udkommer stadig i dag som en global bestseller.

MUSEUM OF MODERN Fart, 1971

Yoko Ono annoncerede den konceptuelle udstilling Museum of Modern Fart i New York Times og Village Voice. Udstillingen eksisterede ikke ud over i kunstnerens og publikums hoved, men Yoko Ono brugte det prominente museum på Manhattan som baggrund for projektet og som en feministisk kommentar, da kvindelige kunstnere på det tidspunkt stort set var udelukket fra udstillinger på MoMA. Udenfor museet havde Yoko Ono placeret en mand med et sandwichskilt, som interviewede besøgende på museet om, hvad de syntes om den (ikke-eksisterende) udstilling. Disse interviews indgår i en film i udstillingen på Kunsthall Charlottenborg.

ONE WOMAN SHOW, 2015

I 2015 åbnede MoMA en officiel soloudstilling med Yoko Onos kunst, hvor de igen brugte titlen Museum of Modern Fart til publikationen. Den officielle publikation fra Yoko Ono One Woman Show fra 2015 er udstillet ved siden af det oprindelige Museum of Modern Fart-

katalog. Det oprindelige katalog indeholder både en gennemfotografering af New York af John Lennon og Yoko Onos steder samt en række interaktive konceptuelle værker. John Lennon og Yoko Ono indrykkede annoncer for kataloget, som kunne købes for en dollar. På annoncerne var deres private telefonnummer, som folk kunne ringe til for at bestille kataloget.

(BORD 5 & 6) MUSIK

Musik og pladecovers har siden 1962, hvor Yoko Ono designede omslaget til Toshiko Mayuzumis Nirvana-Symphonie, været en del af hendes kunstneriske virke.

Sammen med John Lennon udgav Yoko Ono tre plader, Unfinished Music 1 + 2 og Wedding Album, som var meget eksperimenterende og skabte megen virak i samtiden. Lydeksperimenterne lå langt fra den mainstream og populære musik, som folk forbandt med John Lennon.

Yoko Ono har hele tiden benyttet pladerne og sin indtræden i offentligheden til at brede især sit feministiske budskab, men også politiske ideer i bredere forstand. "Imagine", "Power to the People" og "Give Peace a Chance" er eksempler på John & Yoko's måde at blande "populærkulturens" distribution med deres politiske standpunkt.

Især Vietnamkrigen var et sår, som mange verden over kæmpede og demonstrerede imod. Sangen "Give Peace a Chance" (1969) blev den definerende sang for den folkelige modstand mod Vietnamkrigen i USA, da den blev lanceret oven på parrets "War is Over!"-kampagne (1969). John Lennon og Yoko Ono var en del af modstanden og skabte med sangen og kampagnen baggrunden for at gøre en ende på krigen.

Some Time in New York City var nok det album med det mest direkte politiske statement. Ud over Vietnamkrigen indgik også konflikten i Nordirland og andre aktuelle krigszoner. På sin egen single "Now or Never" fra 1973 benyttede Yoko Ono også et fotografi fra My Lai-massakren på sit cover.

UNFINISHED MUSIC NO 1: TWO VIRGINS, 1968

John Lennon og Yoko Onos første musikudgivelse Unfinished Music No 1: Two Virgins provokerede den etablerede popmusiks normer ved at de viste sig nøgne på omslaget af pladen. Resultatet blev, at den skulle have en ekstra papirpose udenom for overhovedet at kunne sælges i butikkerne.

GIVE PEACE A CHANGE / REMEMBER LOVE, 1969

Det første udspil fra Plastic Ono Band - et band, som ikke havde nogen fast struktur, men som kunne udvides og trække sig sammen efter hvad der passede til deres projekter. Det var en ny organiseringsform i forhold til The Beatles, som var fast struktureret og ubrydelig i offentligheden. Plastic Ono Band fremstod mere som en base, hvorfra man kunne skabe nye konstellationer, nye ideer.

WEDDING ALBUM, 1969

Wedding Album var på mange måder et opgør både med The Beatles, popmusik og popularitet. Wedding Album var et bokssæt med en række objekter, eksempelvis "Bagism", som Yoko Ono havde arbejdet med i en lang årrække. Mange af pladens numre bestod af realløse.

LIVE PEACE IN TORONTO, 1969

Som en del af udgivelsen Live Peace in Toronto blev en 13-måneders "John & Yoko Calendar" lagt ind i en del af oplaget. Den var udformet som en dialog mellem dem.

YOKO ONO / PLASTIC ONO BAND & JOHN LENNON / PLASTIC ONO BAND, 1970

John Lennon og Yoko Ono udgav to separate LP'er, der korresponderer med hinanden med en nærmest identisk forside og et portræt af dem selv som børn på bagsiden. LP'erne var mere tilgængelige og introducerede Plastic Ono Band for et bredere publikum.

POWER TO THE PEOPLE, 1971

I marts 1971 udgav parret hitsinglen "Power to the People" med Yoko Onos "Open Your Box" som b-side. Samme år udgav Yoko Ono albummet Fly og John Lennon og Yoko Ono skrev "Imagine", hvis omslag var skabt af Yoko Ono med tekst designet af George Maciunas.

SOME TIME IN NEW YORK CITY, 1972

På coveret til pladen Some Time in New York City genbrugte John Lennon og Yoko Ono et avisdesign, som de kort forinden havde benyttet til Yoko Onos udstilling This is Not Here. Der findes to udgaver af pladen; én med skrivemaskineskrift og én med håndskrift. Den håndskrevne udgave var en censureret version udgivet i Spanien under diktator General Franco.

DOUBLE FANTASY, 1980 / WALKING ON THIN ICE, 1981

John Lennon var optaget af andre aktiviteter i en periode, og da han igen begyndte at spille, blev det til Double Fantasy i en kongenial dialog med Yoko Ono, hvor de hver især fremførte hver anden sang. Da pladen udkom, blev John Lennon myrdet, og Yoko Ono udsendte først singlen "Walking on Thin Ice", som parret netop havde færdiggjort inden Johns død. I en række af de følgende plader konfronterede Yoko Ono sin sorg, men bevarede samtidig sit politiske engagement. Dette ses ikke mindst på albummet Starpeace, som var hendes modsvar på præsident Ronald Reagans "Starwars"-program og de nye ideer om at udkæmpe krige i rummet.

ONOBX, 1992 / RISING, 1996

En betydelig del af Yoko Onos bagkatalog udkom i Onobox, der gjorde værkerne tilgængelige på CD. Hun havde hele tiden set LP'en som et godt format til sin kunst. Ikke desto mindre var CD-formatet begyndt at vinde frem med lynets hast. Da Yoko Ono udgav Rising i 1996, var det som om, hun både var nået ud på den anden side af sit sorgarbejde og også vokset rent musikalsk.

RISING REMIXES, 1996

Denne udgivelse skabte fornyet interesse for Yoko Onos musik. Producere som Tricky og Yuka Honda opdaterede Yoko Onos tidligere grundspor. I 2001 udgav hun selv med eget print (og uden copyright) en såkaldt whitelabel med remixes af en af sine mest kontroversielle sange "Open Your Box" fra sin debut LP. Disse remixes skabte en helt ny æra for Yoko Ono i musikken. Unge producere så en stor skønhed og en fælles referenceflade i hendes måde at skabe musik og synge på. Yoko Onos musik begyndte at dukke op på Billboards Dance Charts og på USAs diskoteker. Her bevægede hun sig hurtigt op på førstepladsen, og efterfølgende blev Yoko Onos før - i offentligheden - kontroversielle sange og måde at synge på til det ene hit efter det andet. Så sent som i 2016 udkom dobbelt LP'en Yes, I'm a Witch Too med nye remixes, ligesom der begyndte at dukke "officielle" whitelabels op på maxi-LP'er.

(BORD 7) MERCHANDISE

Yoko Ono har i lighed med udgivelser af multiples og editions gennem årene udgivet en række merchandise med værker, som ofte gives væk gratis eller sælges for småpenge.

REMEMBER, 1999

Flaskeposten indeholdende værket "Remember" og var en personlig julegave fra Yoko Ono, der blev sendt direkte til venner. Den har aldrig været til salg.

PIECES OF SKY, 1998

Puslespilbrikkerne lå oprindeligt i militærhjelme, der hang fra loftet, og som publikum kunne tage med fra udstillingen.

MAP PIECE, 2001

Blev produceret til en udstilling på The Walker Art Center i Minneapolis. Bogen indeholder blanke sider, som indbyder til interaktion.

BADGES

"Free me, free you" blev udgivet som del af The Walker Art Centers politik om gratis adgang mandag (Free Monday). "Word Pieces" og "Imagine Peace" er andre eksempler på Yoko Onos arbejde med badges. Disse badges gives som regel gratis væk på udstillinger for at få folk til at bære budskaberne videre ud i verden.

A BOX OF SMILE, 1971

Produceret af Fluxus-kunstneren George Maciunas og solgt i boghandlen på Everson Museum under Yoko Onos udstilling i New York. Boksen indeholder et spejl i bunden når den åbnes, hvor man kan se sit eget smil.

ONOCHORD FLASHLIGHT

Yoko Onos "ONOCHORD" bruges til at morse signalet "I Love You". "I" (1 lang, 1 kort) "Love" (2 lange, 2 korte) "U" (3 lange, 3 korte). Signalet er samtidig illustreret på postkort. "ONOCHORD"-filmen vises ligeledes i udstillingen.

ILLY CUPS

Alle kopper på nær én har påmalede skår som ifølge budskabet er opstået på bestemte steder i verden ved forskellige katastrofer og krige som Hiroshima (6. August 1945), My Lai (16. Marts 1968) og New York (8. December 1980 - John Lennon myrdes).

(BORD 8) POST

Som en metode til at involvere publikum til at sprede hendes kunstneriske budskab har Yoko Ono gennem årene udgivet en række postkort med værker på. I forbindelse med udstillingen på Kunsthall Charlottenborg udgives i samarbejde med PostNord to frimærker skabt af Yoko Ono. Det er første gang, at Yoko Ono udgiver sin kunst på frimærker.

(BORD 9) Et udvalg af Yoko Onos filmmanuskripter.

(BORD 10) BILLBOARDS

Yoko Ono har spredt sine værker på billboards og andre steder i det offentlige rum. Her ser man mest tydeligt Yoko Onos ønske om at sprede sin konceptuelle kunst til et stort publikum. Budskaber som f.eks. "DREAM", "IMAGINE PIECE", "FLY" og "WAR IS OVER!" er gennem de seneste årtier blevet spredt på billboards over hele verden.

Som del af udstillingen YOKO ONO TRANSMISSION på Kunsthall Charlottenborg spredes værkerne "FLY", "DREAM", "FEEL" og "OPEN WINDOW" på 900 busstoppesteder over hele Danmark i samarbejde med AFA JCDecaux.

WAR IS OVER!

Den mest berømte fredskampagne er "WAR IS OVER!", som Yoko Ono skabte sammen med John Lennon. Kampagnen er i dag oversat til mange sprog og kører videre på Yoko Onos website imaginepeace.com, hvor man løbende kan følge med i, hvor i verden kampagnen er i gang.

TOILET THOUGHTS

"Toilet Thoughts Film No. 3" var en kampagne, der blev igangsat i København og senere i forbindelse med Yoko Onos udstilling på Fotografisk Center i København i 1997. Besøgende blev opfordret til at sætte plakaten op på offentlige toiletter og affotografere det. De udstillede fotos er taget af publikum og sendt til udstillingens arrangør Lars Schwander, der også er medkurator på udstillingen på Kunsthall Charlottenborg.

Som en del af kampagnen udgav Ekstra Bladet også værket "Film No. 3" i 1997 og opfordrede

læserne til at sætte værket op på toiletter over hele landet og deltage i det. I samarbejde med Ekstra Bladet genudgives værket i avisen på åbningsdagen for udstillingen på Kunsthal Charlottenborg den 12. oktober 2017.